



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 28 februari 2025
(OR. en)

15342/24

Interinstitutionellt ärende:
2022/0407(CNS)

FISC 215
ECOFIN 1263

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller
mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/...

av den ...

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

¹ EUT C, ..., s.

² EUT C 228, 29.6.2023, s. 149.

av följande skäl:

- (1) Den digitala ekonomins framväxt har i hög grad påverkat hanteringen av unionens mervärdesskattesystem, eftersom det inte lämpar sig för de nya digitala affärsmodellerna och inte medger en fullständig användning av de data som genereras av digitaliseringen. Rådets direktiv 2006/112/EG³ bör ändras för att ta hänsyn till den utvecklingen.
- (2) Skyldigheterna att rapportera mervärdesskatt bör anpassas så att plattformsekonomins utmaningar kan hanteras och behovet av flera registreringar till mervärdesskatt i unionen kan minskas.
- (3) *Mervärdesskattegapet* motsvarar den totala skillnaden mellan de förväntade mervärdesskatteintäkterna på grundval av mervärdesskattelagstiftning och kompletterande bestämmelser samt det belopp som faktiskt uppbärs. År 2020 uppskattades mervärdesskattegapet uppgå till 93 miljarder EUR i unionen. En betydande del av mervärdesskattegapet orsakas av bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag, som uppskattas omfatta mellan 40 och 60 miljarder EUR. I rapporten om slutresultatet från konferensen om Europas framtid, som publicerades i maj 2022, efterlyste medborgarna åtgärder för harmonisering och samordning av skattepolitiken inom medlemsstaterna för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt, såväl som åtgärder för främjande av samarbete mellan medlemsstater för att säkerställa att alla företag i unionen betalar sin skäliga andel av skatterna. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är förenligt med dessa mål.

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (4) För att öka skatteuppbörden vid gränsöverskridande transaktioner och få ett slut på den nuvarande fragmenteringen till följd av medlemsstaternas olika rapporteringssystem bör regler fastställas för krav på digital rapportering i unionen. Sådana regler bör säkerställa att skatteförvaltningarna tillhandahåller uppgifter transaktion för transaktion, i syfte att möjliggöra korsanalyser av data, stärka skatteförvaltningarnas kontrollkapacitet och avskräcka från bristande efterlevnad av reglerna, samtidigt som efterlevnadskostnaderna minskas för företag som är verksamma i olika medlemsstater och hinder på den inre marknaden undanröjs.
- (5) För att underlätta en automatiserad rapportering för både beskattningsbara personer och skatteförvaltningar bör de transaktioner som ska rapporteras till skatteförvaltningarna dokumenteras elektroniskt. Elektronisk fakturering bör bli standard vid utfärdande av fakturor. Medlemsstaterna bör dock kunna tillåta andra fakturor för inhemska leveranser och tillhandahållanden.

- (6) För att största möjliga interoperabilitet ska uppnås bör elektroniska fakturor i princip överensstämma med den europeiska standard som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870⁴ (*den europeiska standarden*), som uppfyller den begäran som gjorts av kommissionen enligt artikel 3.1 i direktiv 2014/55/EU⁵ om att utarbeta en europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll. Medlemsstaterna bör dock fortfarande kunna tillåta andra standarder för inhemska leveranser och tillhandahållanden.
- (7) De medlemsstater som är behöriga att fastställa faktureringsregler bör vidta åtgärder, som kan omfatta ackrediteringssystem, för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer uppfyller teknisk syntax och semantik i de tillåtna standarderna och innehåller alla nödvändiga uppgifter som fastställs i de standarderna. Dessa åtgärder bör vidtas antingen med avseende på beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda fakturan eller utomstående tjänstetillhandahållare, eller båda. De personer som omfattas av sådana åtgärder kommer att bli ansvariga för tillämpningen av dem. Dessa åtgärder bör dock inte hindra beskattningsbara personer från att välja det sätt på vilket de vill utfärda och skicka fakturor till sina kunder, dvs. antingen själva göra det direkt, eller genom förmedling av tredje part eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

⁴ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870 av den 16 oktober 2017 om offentliggörande av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266, 17.10.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

- (8) De nationella digitala rapporteringssystemens effektivitet skulle kunna äventyras om beskattningsbara personer inte uppfyller skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor med avseende på transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. Mot bakgrund av digitaliseringen av transaktioner och ekonomiska utbyten och målen för detta direktiv för digitalisering av mervärdesskatt, inbegripet i syfte att säkerställa en effektivare bekämpning av bedrägeri, bör medlemsstaterna tillåtas att föreskriva att innehav av en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med den erforderade standard som fastställs i direktiv 2006/112/EG är ett materiellt villkor för rätten att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats.
- (9) Definitionen av *elektronisk faktura* bör anpassas till definitionen i direktiv 2014/55/EU, så att rapporteringen av mervärdesskatt standardiseras. Definitionen av elektronisk *faktura* bör därför endast omfatta elektroniska fakturor som ska utfärdas, översändas och mottas i ett strukturerat elektroniskt format som medger automatiserad och elektronisk behandling av dem. Skyldigheten att använda ett strukturerat format bör åtminstone omfatta de uppgifter som ska rapporteras. Hybridfakturor som kombinerar uppgifter som är inbäddade i ett strukturerat format och uppgifter som är inbäddade i ett ostrukturerat format som är läsbart för människor bör därför omfattas av definitionen om sådana fakturor innehåller alla de uppgifter som ska rapporteras i ett strukturerat format.
- (10) För att systemet för rapportering av mervärdesskatt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt måste uppgifter inkomma till skatteförvaltningen utan dröjsmål. Därför bör tidsfristen för utfärdande av en faktura vid gränsöverskridande transaktioner fastställas till tio dagar efter det att den beskattningsgrundande händelsen har ägt rum.

- (11) En elektronisk faktura bör underlätta automatisk överföring till skatteförvaltningen av de uppgifter som behövs för kontrolländamål. För det ändamålet bör en elektronisk faktura innehålla alla uppgifter som ska överföras till skatteförvaltningen i ett strukturerat format inom ramen för kraven på digital rapportering.
- (12) Genomförandet av elektroniska fakturor som standardmetod för att dokumentera transaktioner för mervärdesskatteändamål skulle inte vara möjligt om användningen av elektroniska fakturor förblir avhängig mottagarens godkännande, i synnerhet i ett sammanhang mellan företag (business-to-business). För fakturor som utfärdas till beskattningsbara personer och till icke beskattningsbara juridiska personer bör ett sådant godkännande därför inte längre krävas för utfärdande av elektroniska fakturor som uppfyller den europeiska standarden, såvida inte en medlemsstat har utnyttjat möjligheten att tillåta pappersfakturor eller fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor. Om en medlemsstat tillåter användning av andra standarder för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom sitt territorium bör den medlemsstaten kunna föreskriva att mottagaren inte behöver godkänna fakturor som utfärdats i enlighet med dessa standarder. När elektroniska fakturor utfärdas till andra personer bör de kunna fortsätta att omfattas av kravet på mottagarens godkännande.
- (13) Kommissionen har fullgjort sin skyldighet att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om effekterna av de regler om fakturering som gäller från och med den 1 januari 2013 och särskilt om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, i enlighet med artikel 237 i direktiv 2006/112/EG. Eftersom denna skyldighet redan har fullgjorts bör den utgå ur det direktivet.

- (14) Skyldigheten att lämna sammanställningar vid rapportering av gemenskapsinterna transaktioner bör avskaffas, eftersom sådana transaktioner kommer att omfattas av tillämpningsområdet för kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, men med mer detaljerad och tidsenlig information.
- (15) För att underlätta beskattningsbara personers överföring av fakturauppgifter till skatteförvaltningen bör medlemsstaterna ställa de nödvändiga medlen för en sådan överföring till de beskattningsbara personernas förfogande. Dessa medel bör möjliggöra att uppgifterna sänds direkt av de beskattningsbara personerna eller av tredje part för deras räkning, eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.
- (16) Även om de uppgifter som ska överföras enligt kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör likna de uppgifter som överfördes med hjälp av sammanställningar, är det nödvändigt att kräva att beskattningsbara personer lämnar ytterligare uppgifter, inbegripet bankuppgifter, så att skatteförvaltningarna kan följa inte bara varorna utan även de finansiella flödena.
- (17) Man bör undvika att lägga en onödig administrativ börda på beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater. Sådana beskattningsbara personer bör därför kunna lämna begärda uppgifter till sina skatteförvaltningar enligt den europeiska standarden. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ytterligare format för rapportering av uppgifter för att göra det lättare för beskattningsbara personer att kunna lämna begärda uppgifter.
- (18) För att uppnå den nödvändiga harmoniseringen av rapporteringen av uppgifter om gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör de uppgifter som ska rapporteras vara desamma i alla medlemsstater, utan möjlighet för medlemsstaterna att begära ytterligare uppgifter.

- (19) Det är viktigt att skatteförvaltningarna har nödvändiga uppgifter till sitt förfogande om alla transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. För att säkerställa att detta mål uppnås förefaller det klokt att kräva att kunden ska rapportera transaktionen. Det skulle möjliggöra dubbelkontroll av dessa uppgifter mot de uppgifter som tillhandahålls av leverantören och säkerställa att skatteförvaltningarna har de nödvändiga uppgifterna tillhanda i fall där leverantören inte har uppfyllt rapporteringsskyldigheten. Det är dock möjligt att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar när det gäller utfärdande av fakturor och rapportering ger tillräckliga garantier för att leverantören kommer att lämna uppgifterna till skatteförvaltningen närhelst en faktura utfärdas. Under dessa omständigheter bör medlemsstaterna kunna välja att inte tillämpa den regeln och undanta förvärvaren av varorna och tjänstemottagaren från skyldigheten att rapportera uppgifter om dessa transaktioner.

- (20) Flera medlemsstater har infört olika rapporteringskrav för transaktioner inom sina territorier, vilket har lett till betydande administrativa bördor för beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater, eftersom de behöver anpassa sina redovisningssystem för att uppfylla dessa krav. För att undvika de kostnader som uppstår till följd av sådana skillnader bör de system som införs i medlemsstaterna för att rapportera leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom deras territorium ha samma egenskaper som det system som införs för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstaterna bör föreskriva elektroniska metoder för överföring av uppgifter, och i likhet med vad som är fallet för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör det vara möjligt för beskattningsbara personer att lämna in uppgifter i enlighet med den europeiska standarden, även om den berörda medlemsstaten skulle kunna föreskriva ytterligare standarder för överföringen av uppgifterna. Medlemsstaterna bör tillåta att uppgifterna överförs antingen av den beskattningsbara personen direkt eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, och skulle kunna tillåta användning av en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

- (21) Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att införa ett krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning inom deras territorium än de som omfattas av rapporteringskraven för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Om de inför ett sådant krav i framtiden bör de dock göra detta i enlighet med de nya reglerna om krav på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium, som är anpassade till kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstater som redan har infört ett rapporteringssystem för dessa transaktioner bör anpassa sådana system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium.
- (22) För att utvärdera ändamålsenligheten med kraven på digital rapportering bör kommissionen utarbeta en bedömningsrapport med en utvärdering av hur kraven på elektronisk fakturering och såväl gemenskapsintern som inhemsk digital rapportering påverkar effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt och minskningen av mervärdesskattgapet samt de beskattningsbara personernas och skatteförvaltningarnas kostnader för genomförande och regelefterlevnad, i syfte att kontrollera om systemet har uppnått sina mål eller behöver justeras ytterligare.

- (23) Medlemsstaterna bör kunna fortsätta att genomföra andra åtgärder för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande. De bör dock inte kunna införa ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter för de transaktioner som omfattas av kraven på digital rapportering, såvida det inte krävs på nationell nivå för utarbetandet och inlämnandet av en mervärdesskattedeclaration eller för revisionsändamål. Detta innebär att medlemsstaterna vid sidan av de rapporteringsskyldigheter i realtid som fastställs i detta direktiv bör tillåtas att behålla de inhemska rapporteringsverktyg som exempelvis bygger på ett SAF-T-system, liksom rapporteringsskyldigheter som inte är allmänna, såsom de som berör kassaregister. Dessutom bör medlemsstaternas möjlighet att begära information från beskattningsbara personer i samband med revisioner inte begränsas, eftersom sådan information endast erhålls på begäran av medlemsstaten och inte är ett resultat av aktiv rapportering från de beskattningsbara personerna.
- (24) För att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt har flera medlemsstater, vid behov med tidigare tillstånd på grundval av artikel 395 i direktiv 2006/112/EG, infört ett inhemskt krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid. Dessa medlemsstater och de beskattningsbara personer som är etablerade på deras territorier har nyligen gjort betydande investeringar för att säkerställa att dessa system fungerar och att dessa mål uppnås. Därför bör de medlemsstaterna undantagsvis anpassa sina system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom deras territorium först 2035, såvida inte kommissionens bedömningsrapport avslöjar brister i det digitala systemet för gränsöverskridande rapportering. Vid behov skulle sådana brister kunna leda till en ytterligare förlängning av tidsfristen för anpassning av deras nationella rapporteringssystem.

- (25) Plattformsekonomin har gett upphov till vissa svårigheter när det gäller tillämpningen av mervärdesskattereglerna, särskilt avseende fastställandet av tjänstetillhandahållares beskattningsbara status och lika villkor för små och medelstora företag och andra företag.
- (26) Plattformsekonomin har lett till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan leveranser och tillhandahållanden som utförs via onlineplattformar som undviker mervärdesskatt och leveranser och tillhandahållanden som utförs i den traditionella ekonomin och som blir föremål för mervärdesskatt. Snedvridningen har varit mest akut i de två största sektorerna i plattformsekonomin näst efter e-handeln, nämligen sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransport på väg. Det är dock känt att denna skillnad kan vara mer uppenbar i vissa medlemsstater än i andra.
- (27) I syfte att fastställa regler för att ta itu med snedvridningen av konkurrensen inom sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransport på väg bör regler fastställas för att ändra plattformens roll i uppbörden av mervärdesskatt, som då blir *faktisk tillhandahållare*. Enligt modellen för faktisk tillhandahållare, som är en juridisk fiktion som inte påverkar regler utanför mervärdesskattelagstiftningen, bör plattformarna vara skyldiga att ta ut mervärdesskatt om underliggande tillhandahållare inte tar ut mervärdesskatt på grund av att de till exempel är icke beskattningsbara personer eller beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen för små företag.
- (28) För att bevara mervärdesskattens neutralitet bör plattformar inte betraktas som faktiska tillhandahållare och bör därför inte ta ut mervärdesskatt när underliggande tillhandahållare lämnar ett registreringsnummer för mervärdesskatt och deklarerar att de kommer att ta ut den mervärdesskatt som den faktiska tillhandahållaren annars skulle betala.

- (29) Om medlemsstaterna anser att det inte föreligger någon sådan snedvridning av konkurrensen inom deras territorium, är det emellertid lämpligt att ge dem möjlighet att från tillämpningsområdet för denna regel undanta beskattningsbara personer som inom deras territorium utnyttjar den särskilda ordningen för små företag, och som i annat fall systematiskt skulle omfattas av regeln om faktisk tillhandahållare. Medlemsstaterna bör kunna fastställa villkoren för utnyttjandet av denna möjlighet. När medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet bör de kunna tillämpa den på ett sätt som inte orsakar någon oproportionell administrativ börda för den person som tillhandahåller tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg eller den beskattningsbara person som möjliggör ett sådant tillhandahållande. I detta avseende bör det inte anses oproportionellt att kräva de uppgifter som behövs för att fastställa om den underliggande tillhandahållaren utnyttjar den särskilda ordningen för små företag. Om en medlemsstat utnyttjar en sådan möjlighet påverkar detta dock inte plattformarnas allmänna ansvar att följa regeln om faktisk tillhandahållare.
- (30) För att säkerställa en miniminivå av samstämmighet mellan olika nationella mervärdesskattesystem när det gäller tillhandahållandet av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende bör en sådan uthyrningstjänst anses ha en liknande funktion som hotellbranschen om den är oavbruten, tillhandahålls samma person och under högst 30 nätter. För att ta hänsyn till olika nationella särdrag inom sektorn bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att göra tjänster i form av korttidsuthyrning av boende föremål för vissa kriterier, villkor och begränsningar i enlighet med nationell lagstiftning.

- (31) Medlemsstaterna tolkar platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst som plattformarna tillhandahåller icke beskattningsbara personer på olika sätt. Det är därför nödvändigt att förtydliga denna regel och säkerställa ett gemensamt kriterium.
- (32) För att undvika situationer där plattformar inkluderas i den särskilda ordningen för resebyråer med avseende på transaktioner för vilka de betraktas som faktisk tillhandahållare bör det klargöras att dessa transaktioner inte omfattas av den särskilda ordningen. På motsvarande sätt bör det säkerställas att resebyråer inte omfattas av regeln om faktisk tillhandahållare.
- (33) Med beaktande av de befintliga skillnaderna i medlemsstaternas praxis när det gäller identifiering av beskattningsbara personer är det lämpligt att föreskriva en längre övergångsperiod för när regeln om faktisk tillhandahållare ska börja tillämpas för att säkerställa en smidig övergång till den nya regeln.
- (34) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av de regler som fastställs i andra unionsrättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065⁶, som reglerar andra aspekter av onlineplattformars tillhandahållande av tjänster, såsom skyldigheter som gäller för leverantörer av onlineplattformar och som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (35) Genom rådets direktiv (EU) 2017/2455⁷ och (EU) 2019/1995⁸ ändrades direktiv 2006/112/EG vad gäller de mervärdesskatteregler som styr beskattning av gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i unionen. Dessa ändringsdirektiv minskade snedvridningen av konkurrensen, förbättrade det administrativa samarbetet och införde ett antal förenklingar. Även om de ändringar som infördes genom dessa direktiv, som har tillämpats sedan den 1 juli 2021, till stor del har varit framgångsrika, finns det ett behov av vissa förbättringar.
- (36) Vissa befintliga regler bör förtydligas. Detta inbegriper regeln om beräkning av det tröskelvärde på 10 000 EUR per kalenderår som anges i artikel 59c i direktiv 2006/112/EG, under vilket tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor, som levereras eller tillhandahålls av en leverantör eller tillhandahållare som är etablerad i unionen i endast en medlemsstat, får fortsätta att vara föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där den beskattningsbara person som tillhandahåller dessa sändningar och tjänster är etablerad eller där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EG bör ändras för att säkerställa att endast gemenskapsintern distansförsäljning av varor som levereras från den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ingår i beräkningen av tröskelvärdet på 10 000 EUR, men inte distansförsäljning från ett varulager i en annan medlemsstat. Andra mindre ändringar är nödvändiga för att klargöra vissa praktiska aspekter, såsom tillhandahållandet av en webbadress.

⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj>).

(37) Direktiv 2006/112/EG bör också ändras för att klargöra att allt tillhandahållande av tjänster mellan företag och konsumenter, som görs inom unionen av beskattningsbara personer som är etablerade utanför unionen, omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i unionen, dvs. den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer, och inte bara tillhandahållande av tjänster till kunder etablerade i unionen. Efter införandet av nya regler om mervärdesskattesatser genom rådets direktiv (EU) 2022/542⁹ och i syfte att täcka undantag enligt artikel 151 i direktiv 2006/112/EG angående leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som bland annat utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser samt till vissa andra internationella organ, är det också nödvändigt att bredda ordningarna med en enda kontaktpunkt enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG genom att säkerställa att leveranser och tillhandahållanden till nollskattesats och leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från mervärdesskatt som har avdragsrätt omfattas av dessa ordningar. Dessutom bör direktiv 2006/112/EG ändras för att klargöra när den beskattningsbara person som utnyttjar de särskilda ordningarna kan ändra de berörda mervärdesskattedeklarationerna inom ramen för de tre befintliga förenklingsordningarna: den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer, unionsordningen med en enda kontaktpunkt och den enda kontaktpunkten för import (IOSS). Det förtydligandet bör göra det möjligt för beskattningsbara personer som är registrerade enligt ordningarna att göra ändringar i de berörda mervärdesskattedeklarationerna fram till tidsfristen för inlämning av dessa deklARATIONER. Dessutom bör det klargöras att ändringar av tidigare mervärdesskattedeklarationerna endast är tillåtna i mervärdesskattedeklarationerna för efterföljande beskattningsperioder. Slutligen bör tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen för leveranser och tillhandahållanden enligt förenklingsordningarna unionsordningen med en enda kontaktpunkt respektive den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer fastställas tydligt, så att skillnader mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna undviks.

⁹ Rådets direktiv (EU) 2022/542 av den 5 april 2022 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller mervärdesskattesatser (EUT L 107, 6.4.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj>).

- (38) Registrering till mervärdesskatt krävs i allmänhet i varje medlemsstat där beskattningsbara transaktioner äger rum. För att minska antalet fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt infördes emellertid genom direktiv (EU) 2017/2455 ett antal åtgärder i direktiv 2006/112/EG för att minimera behovet av flera registreringar till mervärdesskatt. För att ytterligare minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt har ett antal utvidgningsåtgärder identifierats för att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen. Det bör därför fastställas regler för dessa utvidgningsåtgärder.
- (39) Bland andra åtgärder utvidgades genom direktiv (EU) 2017/2455 tillämpningsområdet för *Mini One Stop Shop* (Moss) till att bli en bredare ordning med en enda kontaktpunkt, omfattande alla gränsöverskridande tillhandahållanden av tjänster till icke beskattningsbara personer som äger rum i unionen och all gemenskapsintern distansförsäljning av varor. I undantagsfall kan elektroniska gränssnitt såsom marknadsplatser och plattformar, som blir faktiska leverantörer för vissa leveranser av varor inom unionen, också deklarerar vissa inhemska leveranser av varor inom unionsordningen med en enda kontaktpunkt. För att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör tillämpningsområdet för unionsordningen med en enda kontaktpunkt utvidgas ytterligare till att även omfatta andra leveranser av varor, inbegripet inhemska leveranser av varor från företag till konsumenterna i unionen av beskattningsbara personer som inte är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten, för att säkerställa att företag inte behöver registrera sig till mervärdesskatt i varje medlemsstat där sådana leveranser av varor till konsumenterna äger rum.

- (40) Mervärdesskatt tas normalt ut och redovisas av leverantören av varorna eller tillhandahållaren av tjänsterna. Under vissa omständigheter får medlemsstaterna dock föreskriva att mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet, i stället för leverantören eller tillhandahållaren, enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är skyldig att redovisa den mervärdesskatt som ska betalas. För att ytterligare stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör det fastställas regler för obligatorisk tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i situationer där en leverantör eller tillhandahållare inte är etablerad och registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster till en person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen är beskattningsbar eller tillhandahållandet är beskattningsbart bör dessa leverantörer eller tillhandahållare tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För kontrolländamål bör sådana leveranser och tillhandahållanden rapporteras i sammanställningen. Utöver den obligatoriska användningen bör medlemsstaterna också kunna tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser och tillhandahållanden som görs av icke-etablerade näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster till en kund, oavsett kundens status. Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal i avdelning XII kapitel 4 i direktiv 2006/112/EG bör vara undantagna från förfarandet för omvänd betalningsskyldighet.

- (41) Genom direktiv (EU) 2017/2455 infördes i direktiv 2006/112/EG en särskild förenkling, nämligen den enda kontaktpunkten för import (IOSS), som utformades för att minska bördan för efterlevnad av mervärdesskattelagstiftningen vid import av vissa varor av lågt värde till konsumenter i unionen. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/112/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att bättre kunna säkerställa korrekt användning och kontroll av registreringsnummer för mervärdesskatt för IOSS vid tillämpning av det undantag som föreskrivs i det direktivet. Denna befogenhet bör göra det möjligt för kommissionen att anta en genomförandeakt för att införa särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt. Sådana särskilda åtgärder inbegriper bland annat att koppla det unika försändelsenumret till registreringsnumret för mervärdesskatt för IOSS. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁰.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (42) En registrering till mervärdesskatt för en leverantör eller tillhandahållare krävs när denne inte är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. I synnerhet medför en överföring av en beskattningsbar persons egna varor till en annan medlemsstat, bland annat för ändamål som rör denna persons verksamhet i samband med e-handel, ett behov av att registrera sig i de medlemsstater från och till vilka de egna varorna överförs. I linje med målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör de fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt minskas ytterligare genom att det föreskrivs att en ny ordning ska tillämpas inom ramen för ordningarna med en enda kontaktpunkt. En sådan ny ordning bör vara särskilt utformad för att förenkla skyldigheterna att efterleva mervärdesskattelagstiftningen i samband med vissa överföringar av egna varor. Om en överföring av egna varor utförs av en beskattningsbar person för en annan beskattningsbar persons räkning, och om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den senare, bör den beskattningsbara person som utför överföringen dessutom vara skyldig att lämna vissa uppgifter om överföringen till ägaren av dessa varor.

- (43) I direktiv 2006/112/EG föreskrivs en förenklad mervärdesskattebehandling av varor som överförs genom arrangemang för avropslager, om vissa villkor är uppfyllda. Eftersom förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor är heltäckande och omfattar gränsöverskridande befordran av varor som för närvarande omfattas av arrangemang för avropslager enligt artikel 17a i direktiv 2006/112/EG, är det nödvändigt att fasa ut dessa arrangemang genom att ange ett slutdatum inför det fullständiga avskaffandet av bestämmelserna om avropslager i det direktivet. Det är därför lämpligt att slutdatumet fastställs till den 30 juni 2028, varefter det inte längre kommer att vara möjligt att genomföra några nya arrangemang för avropslager. För arrangemang för avropslager som inleds senast den 30 juni 2028 bör de relevanta villkoren, inbegripet tidsfristen på tolv månader för överföring av äganderätten till dessa varor till den avsedda förvärvaren, fortsätta att gälla. Parallellt med införandet av det nya slutdatumet bör det föreskrivas att dessa arrangemang ska upphöra att gälla den 30 juni 2029, eftersom de inte längre kommer att behövas efter det datumet.
- (44) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

¹¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (45) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att föra in mervärdesskattesystemet i den digitala tidsåldern, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att harmonisera kraven på digital rapportering och uppmuntra användningen av digital rapportering, förbättra mervärdesskattebehandlingen av plattformar och minska antalet fall där ett företag måste registrera sig i andra medlemsstater, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (46) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med det här direktivets ikraftträdande

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 143 ska följande punkt införas:

”1a. För tillämpning av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i punkt 1 ca i denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt om införande av särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt, bland annat genom att koppla det unika försändelsenumret till det motsvarande individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q i detta direktiv. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011*.

Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete som inrättats genom artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010**. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

** Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).”

2. I artikel 218 ska följande stycke läggas till:

”Med avvikelse från första stycket i denna artikel får medlemsstaterna, på de villkor som de fastställer, kräva att beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium utfärdar elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom deras territorium än de som avses i artikel 262.”

3. I artikel 232 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket i denna artikel får medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 218 andra stycket föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium inte måste godkännas av en mottagare som är etablerad på deras territorium.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2027

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 14a ska ersättas med följande:

”Artikel 14a

1. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR, ska den beskattningsbara personen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

2. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 för Europaparlamentet och rådet, på grundval av information som erhållits från medlemsstaterna, lägga fram en utvärderingsrapport om hur den regel om faktisk leverantör som fastställs i första stycket fungerar och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om en ytterligare förlängning av den.”

2. Artikel 17a ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Varor försänds eller transporteras senast den 30 juni 2028 av en beskattningsbar person, eller av tredje part för deras räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.”

- b) Följande punkt ska läggas till:

”8. Denna artikel ska upphöra att tillämpas den 30 juni 2029.”

3. I avdelning V kapitel 3a ska rubriken ersättas med följande:

”KAPITEL 3a

Tröskelvärde för beskattningsbara personer som gör vissa leveranser av varor som omfattas av artikel 33 a och vissa tillhandahållanden av tjänster som omfattas av artikel 58”.

4. Artikel 59c ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller vistas stadigvarande i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a, eller varor försänds eller transporteras från den medlemsstat som avses i led a till en annan medlemsstat.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 a i denna artikel ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna i den punkten rätt att välja att platsen för leveransen eller tillhandahållandet ska fastställas i enlighet med artiklarna 33 a och 58, varvid detta val under alla omständigheter ska omfatta två kalenderår.

Den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt ska anses ha utnyttjats av beskattningsbara personer som är registrerade inom den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3.”

5. Artikel 66 ska ersättas med följande:

”Artikel 66

1. Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:
 - a) Senast när fakturan utfärdas.
 - b) Senast vid mottagandet av betalningen.
 - c) Om någon faktura inte har utfärdats eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven tid, dock senast vid utgången av den tidsfrist för utfärdande av fakturor som medlemsstaterna föreskriver enligt artikel 222 andra stycket eller om ingen sådan tidsfrist har föreskrivits av medlemsstaten, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.
2. Den avvikelse som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas på följande leveranser eller tillhandahållanden:
 - a) Tillhandahållanden av tjänster som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2, om dessa tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den särskilda ordningen i enlighet med artikel 359.
 - b) Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om dessa leveranser och tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den särskilda ordningen i enlighet med artikel 369b.

- c) Tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas av förvärvaren enligt artikel 196.
- d) Leveranser eller överföringar av varor som avses i artikel 67 första stycket.”

6. I artikel 167a ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att avdragsrätten för en beskattningsbar person vars mervärdesskatt endast blir utkrävbar i enlighet med artikel 66.1 b ska skjutas upp till dess att mervärdesskatten på de varor som levererats eller de tjänster som tillhandahållits till denna beskattningsbara person har betalats till leverantören eller tillhandahållaren.”

7. I artikel 226 ska punkt 7a ska ersättas med följande:

”7a. Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66.1 b och rätten till avdrag inträder när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften ’kontantmetod’.”

8. Artikel 237 ska utgå.

9. Artikel 359 ska ersättas med följande:

”*Artikel 359*

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.”

10. I artikel 361.1 ska led c ersättas med följande:

”c) elektronisk adress, inklusive webbplatser om sådana finns tillgängliga.”

11. Artikel 368 ska ersättas med följande:

”*Artikel 368*

Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende tjänster inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för tillhandahållande av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad för mervärdesskatt i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för den beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning i den mervärdesskattedeklaration som ska inges enligt artikel 250.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 369aa

Leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller ett nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, på de villkor som anges i artikel 39, anses, om dessa leveranser görs till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt, vid tillämpningen av artikel 369b, vara en gemenskapsintern distansförsäljning av varor till och med den 30 juni 2028.”

13. I artikel 369j ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

14. I artikel 369m ska följande punkt införas:

”1a. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.”

15. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”

b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”

16. I artikel 369w ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28a

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 28 ska en beskattningsbar person som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållandet, inom unionen, av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende, dvs. oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter, eller tjänster i form av persontransport på väg, anses ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv, såvida inte den person som tillhandahåller dessa tjänster
 - a) till den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet har lämnat det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats i de medlemsstater där tillhandahållandet äger rum, eller det registreringsnummer som tilldelats dem i enlighet med artikel 362 eller 369d, och
 - b) har förklarat för den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet att denne kommer att ta ut eventuell mervärdesskatt på tillhandahållandet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 avses med tjänster i form av persontransport på väg inom unionen den del av tjänsten som utförs mellan två punkter i unionen.
3. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden som görs inom ramen för den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 3.
4. Medlemsstaterna får kräva att den beskattningsbara person som möjliggör det tillhandahållande som avses i punkt 1 validerar det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a i den punkten, med hjälp av lämpliga medel som fastställts i enlighet med nationell rätt.
5. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna från tillämpningsområdet för den punkten undanta tillhandahållande inom sitt territorium av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg eller båda, som utförs inom ramen för den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.
6. Om en medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som anges i punkt 5 ska den informera mervärdesskattekommittén om det. Kommissionen ska offentliggöra en uttömmande förteckning över de medlemsstater som har utnyttjat denna möjlighet.
7. Senast den 1 juli 2033 ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet med en utvärdering av tillämpningen av denna artikel och av mervärdesskattereglerna för möjliggörande tjänster, inbegripet inverkan på den inre marknadens funktion och effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt. Kommissionen ska lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag, om det anses nödvändigt.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 46a

Platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst till en icke beskattningsbar person som utförs genom användning av ett elektroniskt gränssnitt såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med detta direktiv.”

3. Artikel 135 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Trots vad som sägs i första stycket a ska oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter anses ha en liknande funktion som hotellsektorn, om inte annat följer av kriterier, villkor och begränsningar som ska fastställas av medlemsstaterna.”

- b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska före den 1 juli 2028 till mervärdesskattekommittén överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt där de anger de kriterier, villkor och begränsningar som avses i punkt 2 andra stycket.

Senast den 31 december 2028 ska kommissionen, på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat enligt första stycket i denna punkt, offentliggöra en uttömmande förteckning med de kriterier, villkor och begränsningar som medlemsstaterna fastställer avseendepunkt 2 andra stycket.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 136b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta tillhandahållandet av dessa tjänster till den beskattningsbara personen.”

5. Artikel 138 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket b i denna punkt ska inte tillämpas på överföringar som deklarerats enligt den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.”

b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och leden a och b i den här punkten om den hade gjorts för en annan beskattningsbar persons räkning.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 172a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a, ska dessa tillhandahållanden inte påverka den beskattningsbara personens avdragsrätt, oavsett om mervärdesskatten är avdragsgill för dessa tillhandahållanden eller inte.”

7. Artikel 194 ska ersättas med följande:

”Artikel 194

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 195 och 196 och när den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad eller registrerad för mervärdesskatt genom ett sådant individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, ska den beskattningsbara person som ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatt vara mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster, om denna person redan är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstaten.

När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, får medlemsstaterna dessutom på villkor som de själva fastställer, föreskriva att betalningsskyldig för mervärdesskatten ska vara den person till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

2. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på leverans av varor som utförs av en beskattningsbar återförsäljare enligt definitionen i artikel 311.1.5, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2.”

8. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194 och 196 ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.”

9. I artikel 226 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatt eller en sådan leverans av varor som avses i artikel 138, utom när den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 utnyttjas.”

10. Artikel 242a ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållande, inom unionen, av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg och om denna beskattningsbara person inte bedöms ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv enligt artikel 28a, ska den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet vara skyldig att föra räkenskaper över dessa tillhandahållanden. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater där dessa tillhandahållanden är beskattningsbara kan avgöra om mervärdesskatten har redovisats korrekt.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de berörda medlemsstaterna.

Medlemsstaterna får fortsätta att begära att de räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a tillhandahålls regelbundet och systematiskt till dess att automatisk åtkomst till dessa räkenskaper finns tillgänglig.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes.”

11. Följande artikel ska införas:

”Artikel 242b

Om en beskattningsbar person överför varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1 för en annan beskattningsbar persons räkning, ska den förstnämnda senast vid transporten eller försändelsen av varorna underrätta den sistnämnda om att deras varor överförs eller kommer att överföras, om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den sistnämnda.”

12. I artikel 262 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje beskattningsbar person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande ska anges:

- a) De förvärvare som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt har levererat varor i enlighet med villkoren i artikel 138.1 och 138.2 c, utom när den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 utnyttjas.
- b) De mervärdesskatteregistrerade personer till vilka den beskattningsbara person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt har levererat varor som har levererats till den beskattningsbara personen genom sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 42.

- c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt har levererat andra varor eller tillhandahållit andra tjänster än sådana varor eller tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån kunden är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 196.”

13. I artikel 288.1 ska led c ersättas med följande:

”c) Beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt enligt artiklarna 136a, 136b, 146–149, 151, 152 och 153.”

14. I artikel 306 ska följande punkt läggas till:

”3. Den särskilda ordning som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden enligt artikel 28a.”

15. I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer eller bedriver distansförsäljning av varor, gör vissa inhemska leveranser av varor eller överföringar av egna varor”.

16. Artikel 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt, fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska där så är relevant också anges i mervärdesskattsdeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

17. I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 3 ersättas med följande:

”AVSNITT 3

SÄRSKILD ORDNING FÖR GEMENSKAPSINTERN DISTANSFÖRSÄLJNING AV VAROR, FÖR VISSA LEVERANSER AV VAROR INOM EN MEDLEMSSTAT SOM GÖRS AV EN BESKATTNINGSBAR PERSON OCH FÖR VISSA TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS AV BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM ÄR ETABLERADE I GEMENSKAPEN MEN INTE I KONSUMTIONSMEDLEMSSTATEN”.

18. Artikel 369a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Vid leverans av varor utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat eller i enlighet med artikel 37 eller 39 ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där leveransen äger rum. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från, eller leveransen äger rum i, fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av dessa medlemsstater som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Trots vad som sägs i det första, andra och tredje styckena i denna punkt ska identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om den beskattningsbara personen är registrerad för den särskilda ordningen.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) för leverans av varor i en medlemsstat utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller till en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstaten,”.

ii) Följande punkt ska läggas till:

”d) för leverans av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstat där leveransen anses äga rum.”

19. Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer, utöver de som enbart utför undantagna leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag, utnyttjar denna särskilda ordning:

- a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) En beskattningsbar person som möjliggör leveranser av varor i enlighet med artikel 14a.2 utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.
- d) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 levererar varor till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- e) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som levererar varor utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.

- f) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat till vilken varor har överförts inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om dessa varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 16, 18 eller 26 eller om en justering av avdraget krävs i enlighet med avdelning X kapitel 5.

Denna särskilda ordning är tillämplig på alla den berörda beskattningsbara personens leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna inom gemenskapen.”

20. Artikel 369g ska ersättas med följande:

”Artikel 369g

- ”1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat, det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats och total mervärdesskatt som ska betalas för följande leveranser och tillhandahållanden som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden:
- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
 - b) Tillhandahållanden av tjänster.
 - c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.

- d) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2. utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- e) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 5 andra stycket.

- 2. Om varor levereras utan försändelse eller transport eller om de försänds eller transporteras i eller från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats och total mervärdesskatt, för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat där sådana varor levereras utan försändelse eller transport eller i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras:
 - a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.

- b) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2, utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- d) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Beträffande de leveranser av varor som avses i denna punkt ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat där sådana varor levereras utan försändelse eller transport eller i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras, om den uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.

3. När den beskattningsbara person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats, och total mervärdesskatt för dessa tillhandahållanden, för varje medlemsstat där den beskattningsbara personen har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, uppdelat per konsumtionsmedlemsstat.
4. Om en justering av avdraget krävs för varor som har överförts i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 ska mervärdesskattedeklarationen innehålla de relevanta faktorer som har gett upphov till justeringen och den mervärdesskatt som ska betalas, och, för investeringsvaror, startdatumet för den justeringsperiod som börjar efter överföringen.
5. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska mervärdesskattedeklarationen inte innehålla undantagna leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag.”

21. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”e) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”f) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

22. Artikel 369t ska ersättas med följande:

”*Artikel 369t*

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska där så är relevant också anges i mervärdesskattedeklarationen.

2. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

23. I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

”AVSNITT 5

SÄRSKILD ORDNING FÖR ÖVERFÖRINGAR AV EGNA VAROR

Artikel 369xa

1. Vid tillämpning av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser gäller följande definitioner:
 - a) *överföring av egna varor*: överföring av varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1, vilket inte omfattar överföringar av varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstaten.

- b) *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den beskattningsbara personen inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där den beskattningsbara personen har ett fast etableringsställe.
2. Vid tillämpning av punkt 1 b, om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att denna särskilda ordning kommer att utnyttjas. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.
- Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 b och 2 ska identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om den beskattningsbara personen är registrerad för den särskilda ordningen.

Artikel 369xb

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer som överför egna varor att utnyttja denna särskilda ordning.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla överföringar av egna varor som utförs av en beskattningsbar person som är registrerad för denna särskilda ordning.

Artikel 369xc

En beskattningsbar person ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när dennes beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska lämna denna underrättelse på elektronisk väg.

Artikel 369xd

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska, i fråga om beskattningsbara transaktioner enligt denna särskilda ordning, registreras för mervärdesskatt endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska identifieringsmedlemsstaten använda det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen avseende dennes skyldigheter enligt det nationella systemet.

Artikel 369xe

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning i följande fall:

- a) Om den beskattningsbara personen underrättar identifieringsmedlemsstaten om att denne inte längre gör överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning.
- b) Om det på annat sätt kan antas att den beskattningsbara personens beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har upphört.
- c) Om den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning.
- d) Om den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning.

Artikel 369xf

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje månad, oberoende av om denne har eller inte har gjort de överföringar av varor som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av den månad som följer på utgången av den beskattningsperiod som mervärdesskattedeklarationen avser.

Artikel 369xg

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369xd och, för varje medlemsstat till vilken varor försänts eller överförts, det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar i enlighet med punkt 3.

2. Om varor försänts eller transporterats från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning för varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats.

Mervärdesskattedeklarationen ska också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken de varor som avses i första stycket försänts eller transporterats, om uppgiften är tillgänglig. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporterats.

3. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369xf, ska sådana ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369xf, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant medlemsstat till och från vilken varorna försänts eller transporterats, beskattningsperiod och det beskattningsunderlag för vilket ändringar krävs.

Artikel 369xh

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta.

Om andra valutor användes för leveranserna, ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i mervärdesskattedeklarationen använda den tillämpliga växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 369xi

Vid tillämpning av denna särskilda ordning är gemenskapsinterna förvärv av varor i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras undantagna från skatteplikt.

Trots vad som sägs i artikel 214.1 ska det gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i den här artikeln inte ge upphov till någon registreringskyldighet i enlighet med artikel 214.1.

Vid tillämpningen av artiklarna 16, 18, 26, 185–189 och 192 ska det undantag som avses i första stycket i den här artikeln anses som utövandet av full avdragsrätt för den mervärdesskatt som skulle ha betalats om detta undantag inte tillämpades.

Artikel 369xj

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, för sin beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning, i mervärdesskattedeklarationen för denna särskilda ordning deklarerat den mervärdesskatt som är avdragsgill enligt artikel 168 i de medlemsstater till eller från vilka varorna försänts eller transporterats.

Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende de varor eller tjänster som används för överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för de varor som levereras till och de tjänster som tillhandahålls den beskattningsbara personen i den medlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250.

Artikel 369xk

1. Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.
2. De räkenskaper som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats och för identifieringsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då överföringen av egna varor genomfördes.”

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2029

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 243 ska punkt 3 utgå.
2. I artikel 262 ska punkt 2 utgå.

Artikel 5

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2030

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 42 ska led b ersättas med följande:

”b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter som fastställs i artikel 262.1 c när det gäller leveranser för vilka skatten ska betalas av kunden i enlighet med artikel 197.”

2. I artikel 138 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att meddela uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner, eller om de överförda uppgifterna inte innehåller korrekt information om leveranserna enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera bristerna på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”

3 I artikel 168 ska följande stycke läggas till:

”När transaktionen omfattas av rapporteringskrav enligt artikel 271a.1 får medlemsstaterna, enligt de villkor de fastställer, föreskriva att kunden endast ska ha rätt att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats om kunden innehar en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med kraven i artikel 218.3.”

4. Artikel 217 ska ersättas med följande:

”Artikel 217

I detta direktiv avses med elektronisk faktura en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som åtminstone när det gäller de uppgifter som avses i artiklarna 262 och 271b har utfärdats, sänts och mottagits i ett strukturerat elektroniskt format som gör det möjligt att behandla den automatiskt och elektroniskt.”

5. Artikel 218 ska ersättas med följande:

”Artikel 218

1. Elektroniska fakturor och dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska uppfylla de villkor som fastställs i detta kapitel för att godtas som fakturor.
2. Vid tillämpning av detta direktiv ska fakturor utfärdas som elektroniska fakturor. Medlemsstaterna får dock godta dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor för transaktioner som inte omfattas av rapporteringsskyldigheterna enligt kapitel 6.
3. Elektroniska fakturor ska överensstämma med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU*. Medlemsstaterna får tillåta användning av andra standarder för elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom deras territorium än de som avses i artikel 262 i det här direktivet.
4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer
 - a) innehåller den information som krävs enligt detta direktiv, och
 - b) uppfyller de tekniska standarder för elektronisk fakturering som avses i punkt 3 som krävs.

5. Medlemsstaterna ska tillåta att den beskattningsbara person som utfärdar fakturan eller en tredje part som agerar i den beskattningsbara personens namn och för den beskattningsbara personens räkning efterlever de åtgärder som föreskrivs i punkt 4.

Medlemsstaterna får också tillåta användning av en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

6. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197 ska en faktura utfärdas senast tio dagar efter den beskattningsgrundande händelsen.

I händelse av en förskottsbetalning före utförandet av leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197 ska en faktura utfärdas senast tio dagar efter mottagandet av förskottsbetalningen.”

7. Artikel 223 ska ersättas med följande:

”*Artikel 223*

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer att utfärda samlingsfakturer med uppgifter om flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att mervärdesskatten på de leveranser eller tillhandahållanden som nämns i samlingsfakturan blir utkrävbar under samma kalendermånad.

För leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 222 ska samlingsfakturer utfärdas senast tio dagar efter utgången av den kalendermånad som samlingsfakturan avser.

Medlemsstaterna får utesluta möjligheten att utfärda samlingsfakturer inom vissa bedrägerikänsliga sektorer. Medlemsstaterna ska underrätta mervärdesskattekommittén om de undantag som de har infört.”

8. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 11a ska ersättas med följande:

”11a. När förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatten, uppgiften *omvänd betalningsskyldighet* och, vid leverans av varor för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 197, dessutom uppgiften *trepартstransaktion*.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”16. Om det rör sig om en ändringsfaktura enligt artikel 219, det löpnummer som identifierar den ändrade fakturan enligt led 2 i detta stycke.

17. Det eller de bankkontonummer eller nummer på leverantörens virtuella konton eller andra identifierare som otvetydigt identifierar leverantörens konton till vilka fakturamottagarna kan betala fakturan.”

9. Artikel 232 ska ersättas med följande:

”Artikel 232

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU måste inte godkännas av mottagaren. Medlemsstaterna får dock kräva att fakturor som överensstämmer med denna standard godkännas av mottagaren för transaktioner som inte omfattas av rapporteringsskyldigheterna i kapitel 6 i denna avdelning, när den medlemsstaten har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 218.2 i det här direktivet.

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som motsvarar en annan standard eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor måste godkännas av mottagaren.

Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 218.3 får fastställa att elektroniska fakturor som motsvarar andra standarder inte måste godkännas av mottagaren om denne är etablerad inom dess territorium.

Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 221.1 får föreskriva att utfärdandet av elektroniska fakturor eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska godkännas av mottagaren.”

10. I artikel 233.2 ska inledningen ändras på följande sätt:

”Förutom den typ av administrativa kontroller som beskrivs i punkt 1 är följande exempel på teknik som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura eller i fråga om dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor:”.

11. Artikel 235 ska ersättas med följande:

”Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor som utfärdats för varor som levererats eller tjänster som tillhandhållits på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010.”

12. Artikel 236 ska ersättas med följande:

”Artikel 236

I de fall då flera elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till dennes förfogande, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, när all information är åtkomlig för varje faktura.”

13. I avdelning XI ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Krav på digital rapportering”.

14. I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnittsrubrik införas efter rubriken till det kapitlet:

”AVSNITT 1

KRAV PÅ DIGITAL RAPPORTERING FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER INOM GEMENSKAPEN MELLAN BESKATTNINGSBARA PERSONER”.

15. Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 avseende följande transaktioner:
 - a) Leveranser och överföringar av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 och 138.2 c.
 - b) Gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana enligt artikel 21 eller 22.
 - c) Leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 195, 196 eller 197.
 - d) Förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka den kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 195, 196, 197 eller 204.
2. De uppgifter som avses i artikel 264 avseende transaktioner som anges i punkt 1 i den här artikeln ska lämnas till den medlemsstat som till den beskattningsbara personen utfärdat det registreringsnummer för mervärdesskatt som den beskattningsbara personen använt för den transaktion som uppgifterna avser.

3. Genom undantag från punkt 1 a och b i denna artikel ska beskattningsbara personer som är registrerade enligt den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 inte lämna uppgifter om överföringar av egna varor eller om transaktioner som likställs med gemenskapsinterna förvärv enligt artikel 21 eller 22 och som gäller samma varor.”
4. Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inte ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 avseende de transaktioner som avses i punkt 1 b och d i den här artikeln. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som ska underrätta övriga medlemsstater om följande:
 - a) Antagandet av åtgärden, innan den träder i kraft.
 - b) Det datum från och med vilket denna åtgärd inte längre tillämpas, före det datumet.”

16. Artikel 263 ska ersättas med följande:

”Artikel 263

1. De uppgifter som avses i artikel 264 ska för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 a och c, överföras av de beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda en faktura avseende de transaktioner som avses i de leden vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om den faktura som avses i första stycket i denna punkt utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan ska de uppgifter som avses i artikel 264 överföras för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 a och c, senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. De uppgifter som avses i artikel 264 ska för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 b och d överföras av de beskattningsbara personer till vilka en faktura avseende de transaktioner som avses i de leden måste utfärdas, senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.
3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska uppgifterna överföras av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning. Medlemsstaterna ska föreskriva elektroniska metoder för inlämning av sådana uppgifter.

Medlemsstaterna ska tillåta överföring av dessa uppgifter enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska det gemensamma elektroniska meddelandet för tillhandahållande fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 904/2010.”

17. Artikel 264 ska ersättas med följande:

”Artikel 264

Följande uppgifter ska överföras i enlighet med artikel 263:

- a) När det gäller leveranser av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 samt leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11, 226.16, 226.17 och i förekommande fall 226.11a.
- b) När det gäller överföringar som utförs i enlighet med artikel 138.2 c, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11 och 226.16.
- c) När det gäller gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana enligt artikel 22, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11, 226.16 och 226.17.
- d) När det gäller transaktioner som kan likställas med gemenskapsinterna förvärv av varor enligt artikel 21, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11 och 226.16.

- e) När det gäller förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, 195, 196, 197 eller 204, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.16, 226.17, och i förekommande fall 226.15.”

18. Artiklarna 265–271 ska utgå.

19. I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

”AVSNITT 2

KRAV PÅ DIGITAL RAPPORTERING FÖR EGENLEVERANSER OCH LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER MELLAN BESKATTNINGSBARA PERSONER INOM EN MEDLEMSSTATS TERRITORIUM

Artikel 271a

1. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än de som avses i artikel 262, vilka utförs inom deras territorium till dem själva eller till andra beskattningsbara personer.
2. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än de som avses i artikel 262, vilka utförs inom deras territorium till dem av dem själva eller av andra beskattningsbara personer.

Artikel 271b

1. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas enligt artikel 271a.1 ska den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om fakturan utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda en faktura ska de uppgifter som avses i artikel 271a.1 överföras för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas enligt artikel 271a.2 ska den beskattningsbara person till vilken en faktura utfärdades, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.
3. Medlemsstaterna ska tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterna får tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor i andra dataformat än den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU under förutsättning att de andra dataformaten säkerställer interoperabilitet med den standarden.

4. Medlemsstater som kräver överföring av uppgifter enligt artikel 271a får begränsa räckvidden för denna skyldighet till vissa kategorier av beskattningsbara personer eller vissa typer av transaktioner. De ska även fastställa de uppgifter som måste överföras.

Artikel 271c

Senast den 31 mars 2033 ska kommissionen, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, lägga fram en interimsvärderingsrapport för rådet om hur den elektroniska faktureringen i kapitel 3 och de gemenskapsinterna och inhemska digitala rapporteringskraven i det här kapitlet fungerar. I den rapporten ska kommissionen

- a) bedöma åtgärdernas effekt på ändamålsenligheten för uppbörden av mervärdesskatt och minskningen av mervärdesskattegapet, på antalet kontroller som skatteförvaltningarna utför samt på minskningen av den administrativa bördan och på kostnadsbesparingarna för beskattningsbara personer,
- b) bedöma effekterna av det alternativ som erbjuds medlemsstaterna i artikel 262.4 på mervärdesskattebedrägeri i andra medlemsstater och på funktionen hos det centrala VIES,
- c) bedöma de tekniska problem som uppstår till följd av genomförandet av åtgärderna, såsom fel, förseningar och utelämnanden i samband med överföringen av fakturorna och uppgifterna,
- d) utvärdera de åtgärder och tjänster som medlemsstaterna har infört och gjort tillgängliga för skattebetalarna för att minska deras administrativa börda,
- e) utvärdera möjlig ny teknisk utveckling inom elektronisk fakturering och digital rapportering,

- f) i enlighet därmed bedöma behovet av ytterligare åtgärder och vid behov lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag till sådana åtgärder.”

20. Artikel 273 ska ersättas med följande:

”*Artikel 273*

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten enligt första stycket i denna artikel får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3 eller för att genomföra nya ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster eller förvärv av varor och tjänster mellan beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inom unionen utöver dem som anges i kapitel 6. Medlemsstaterna får dock kräva att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om sina transaktioner i syfte att rapportera de uppgifter som krävs för att utarbeta och lämna in en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål. De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 2.

De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för andra förvärv av varor och tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för förvärv av varor och tjänster som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 2.

Medlemsstaterna får bibehålla kravet på att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om sina transaktioner i syfte att rapportera de uppgifter som krävs för att utarbeta och lämna in en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål.

Medlemsstaterna får införa rapporteringsskyldigheter för andra transaktioner än dem som omfattas av rapporteringsskyldigheterna i kapitel 6.”

Artikel 6

Införlivande

1. Medlemsstaterna får tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som rör artikel 1.2 och 1.3 i detta direktiv från och med den ... [*EUT: inför datumet för detta direktivs ikraftträdande*]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2027.

3. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 3.1 tidigast från och med den 1 juli 2028 och senast från och med den 1 januari 2030.

4. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2029 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2029.

5. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2030 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2030.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska de medlemsstater som den 1 januari 2024 har infört ett inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav eller som före den 1 januari 2024 har fått tillåtelse att införa ett sådant krav på grundval av artikel 395, eller om en sådan tillåtelse inte behövdes eftersom nationell lagstiftning antagits före den 1 januari 2024 vilken föreskriver införande av ett sådant inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav, tillämpa bestämmelserna avseende artikel 5.5 som rör artikel 218 samt bestämmelserna avseende artikel 5.19 som rör artiklarna 271a och 271b senast den 1 januari 2035, i den mån det rör sig om inhemsk elektronisk fakturering och rapportering. Om den interimsvärderingsrapport som avses i artikel 271c visar att det finns brister ska kommissionen bedöma behovet av ytterligare åtgärder och ska vid behov lägga fram ett lämpligt förslag i syfte att skjuta upp denna tidsfrist till dess att dessa brister är åtgärdade.

6. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkterna 1–5 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
7. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i den ...

På rådets vägnar
[...]
Ordförande
